KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.2.2019 r.
COM(2019) 85 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wykonywania uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych powierzonych Komisji na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych

1. Przebieg procedury

W rozporządzeniu (UE) nr 1143/2014 w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych[1] (zwanym dalej rozporządzeniem IAS) określono ramy dotyczące oddziaływania inwazyjnych gatunków obcych na różnorodność biologiczną oraz powiązane usługi ekosystemowe oraz uprawniono Komisję do przyjęcia, aktualizacji i przeglądu wykazu inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii, w drodze aktu wykonawczego. W tym celu Komisję wspomaga komitet, w skład którego wchodzą przedstawiciele państw członkowskich (zwany dalej komitetem ds. inwazyjnych gatunków obcych).

Przed wstępnym rozważeniem włączenia gatunku do wykazu inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii należy przeprowadzić szczegółową ocenę ryzyka w odniesieniu do tego gatunku, popartą mocnymi dowodami naukowymi i uwzględniającą wszystkie elementy, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie inwazyjnych gatunków obcych.

W art. 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie inwazyjnych gatunków obcych wymieniono wszystkie elementy wymagane do przeprowadzenia oceny ryzyka mogącej wspierać proces decyzyjny. W rozporządzeniu tym uznano, że przydatne może być dalsze określenie tych elementów, w tym przez ustanowienie metodyki, która ma być stosowana przy ocenie ryzyka. Ponadto praktyki naukowe w dziedzinie oceny ryzyka mogą się rozwijać, co wymagałoby włączenia ewentualnych zmian do praktyk opracowywania oceny ryzyka na potrzeby rozporządzenia.

W art. 5 ust. 3 rozporządzenia w sprawie inwazyjnych gatunków obcych Komisję uprawniono do przyjmowania aktów delegowanych w celu dodatkowego określenia rodzaju dowodów dopuszczalnych w odniesieniu do zdolności inwazyjnych gatunków obcych do zadomowienia i rozprzestrzeniania się, oraz zobowiązano ją do przedstawienia szczegółowego opisu elementów oceny ryzyka. Opis ten powinien zawierać metody, które mają być stosowane przy ocenie ryzyka, z uwzględnieniem odnośnych norm krajowych i międzynarodowych

2. Podstawa prawna

Niniejsze sprawozdanie jest wymagane na podstawie art. 29 ust. 2 rozporządzenia IAS. Zgodnie z tym przepisem uprawnienia, o których mowa w art. 5 ust. 3, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 1 stycznia 2015 r. Komisja jest również zobowiązana do przygotowania sprawozdania dotyczącego przekazanych uprawnień najpóźniej w terminie dziewięciu miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu. Ponadto zgodnie z art. 29 ust. 2 przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Wykonywanie przekazanych uprawnień

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 35).

Komisja skorzystała z uprawnienia w 2018 r. W dniu 30 kwietnia 2018 r. Komisja przyjęła rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/968[2] (dalej zwane „rozporządzeniem delegowanym"), które opublikowano w Dzienniku Urzędowym w dniu 10 lipca 2018 r. po upłynięciu okresu kontroli Parlamentu Europejskiego i Rady. Weszło ono w życie w dniu 30 lipca 2018 r.

[2] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/968 z dnia 30 kwietnia 2018 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 w odniesieniu do ocen ryzyka związanych z inwazyjnymi gatunkami obcymi (Dz.U. L 174 z 10.7.2018, s. 5).

To rozporządzenie delegowane opracowano na podstawie szeregu badań oraz najlepszej dostępnej literatury naukowej. Ponadto ściśle zaangażowane w przygotowanie rozporządzenia było forum naukowe[3] – grupa ekspertów ustanowiona na podstawie rozporządzenia w sprawie inwazyjnych gatunków obcych i upoważniona do świadczenia doradztwa naukowego w związku z jego wdrażaniem, a projekt rozporządzenia delegowanego udostępniono również do konsultacji publicznych.

W art. 5 ust. 3 rozporządzenia IAS zapewniono podstawę prawną dla opracowania rozporządzenia delegowanego. W szczególności w art. 5 ust. 3 uprawniono Komisję do:

a) dalszego określenia rodzaju dowodów dopuszczalnych na użytek art. 4 ust. 3 lit. b);

b) przedstawienia szczegółowego opisu stosowania art. 5 ust. 1 lit. a)–h);

c) określenia metod, które mają być stosowane przy ocenie ryzyka, z uwzględnieniem odnośnych norm krajowych i międzynarodowych oraz potrzeby nadania priorytetu działaniom skierowanym przeciwko inwazyjnym gatunkom obcym mającym lub mogącym mieć znaczne niepożądane oddziaływanie na różnorodność biologiczną lub powiązane usługi ekosystemowe, jak również na zdrowie ludzkie lub na gospodarkę, gdy takie niepożądane oddziaływanie uznaje się za czynnik obciążający.

W art. 1 rozporządzenia delegowanego przewidziano, że szczegółowy opis zastosowania elementów wspólnych, które należy uwzględnić w ocenie ryzyka, znajduje się w załączniku; z kolei w art. 2 przedstawiono metodę, która określa również specyfikację rodzaju dowodów wspierających ocenę ryzyka, w tym również w przypadkach, gdy dowody odnoszą się do art. 4 ust. 3 lit. b) rozporządzenia w sprawie inwazyjnych gatunków obcych.

Wreszcie w załączniku do rozporządzenia delegowanego zawarto szczegółowy opis stosowania art. 5 ust. 1 lit. a)–h) rozporządzenia IAS, tj. elementów, które należy uwzględnić przy przygotowywaniu oceny ryzyka.

4. Podsumowanie

Komisja wykonała przekazane jej uprawnienia w sposób terminowy i prawidłowy.

Komisja uważa, że w przyszłości należy zachować wszystkie przekazania uprawnień, jako że mogą być potrzebne dalsze specyfikacje.

Komisja zwraca się do Parlamentu Europejskiego i Rady o zapoznanie się z niniejszym sprawozdaniem.

[3] Opublikowano w Rejestrze grup ekspertów Komisji i podobnych zespołów, kod E03276.